

РЕШЕНИЕ

№ 27906

гр. София, 10.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4970** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.
Образувано е по жалба на Д. С. Ж., с ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-118/02.04.2026 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН] от 11.02.2026 г. на Ръководител ПО в ТП на НОИ С.-град.
Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Твърди, че осигурителният му стаж положен при „Екшън и Сие“ ООД неправилно не е зачетен за периода от 01.10.1993 г. до 20.02.1995 г., и че е оцетен с 1 година, 4 месеца и 20 дни. Сочи, че в трудовата му книжка е положен правоъгълен печат с правилно изчислен стаж, дати, длъжност, основание и подписи на длъжностни лица. Счита, че липсата на кръгъл печат е чисто технически пропуск и не е основание за непризнаване на реално положения му труд. Обръща внимание, че на същата страница над правоъгълния печат има множество кръгли печати на „Екшън и Сие“ ООД, което излага като довод за потвърждаване на автентичността на документа. Излага твърдения, че дружеството „Екшън и Сие“ ООД е заличено на основание П.. 5 г, ал. 4 от ПЗР на ЗТРРЮЛНЦ и че същото не е предоставило ведомости и други удостоверяващи стажа на жалбоподателя документи към Националния осигурителен институт.
Моли трудовият му стаж в „Екшън и Сие“ ООД за периода от 01.10.1993 г. до 20.02.1995 г. да бъде зачетен и към общият стаж на жалбоподателя да бъдат добавени 1 г., 4 м., 20 дни.
В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена по изложените в нея съображения. Не претендира разноси по делото.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ - С. град, чрез юрк. П., в съдебното заседание оспорва жалбата и представените документи към нея. Обръща внимание, че към датата на направения запис в трудовата книжка на жалбоподателят за спорния период е действала законовата наредба за трудова книжка и трудов стаж, а по-точно чл. 6, ал. 1, в който е записано изискването за оформянето на трудовите книжки. Твърди, че в процесния случай трудовата книжка на жалбоподателя не е оформена по надлежен ред, тъй като липсва кръгъл печат, който не може да бъде заменен от поставения правоъгълен, за което излага доводи. Сочи, че в хода на производството не са установени данни по служебен път, които да потвърждават записа в трудовата книжка на жалбоподателя. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Административното производство е започнало по Заявление вх. № 2112-21-4640 /л. 23-24/, подадено на 06.11.2025 г. от Д. С. Ж., с което същия е направил искане за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, към което е приложил изискуемите съгласно чл. 3 от НПОС документи за преценка правото на пенсия. От приложените документи и експертно решение №92848 /л. 21-22/ се установява, че органите на медицинската експертиза след освидетелстване на жалбоподателя са определили оценка на работоспособност 64,00% трайно намалена работоспособност, с дата на инвалидизиране 03.10.2025 г. и срок на инвалидността – 01.10.2026 г. На база извършената преценка на право на пенсия с Разпореждане № [ЕГН] от 02.12.2025 г. /л. 36/, е отпусната на жалбоподателя Д. Ж. лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/ за 64 % трайно намалена работоспособност от 03.10.2025 г. със срок на инвалидността до 01.10.2026 г. по чл. 74, ал. 1 от КСО.

На 23.12.2025 г. жалбоподателят е подал възражение /л. 89/ относно незачитането на част от трудовият му стаж за периода 1993 г. – 1995 г. С разпореждане №[ЕГН] от 11.02.2026 г. /л. 9/ органът е изменил личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на Д. С. Ж. по чл. 99, ал. 1, т. 2, буква „д“ КСО, във връзка с чл. 10, ал. 2 НПОС и във връзка с Регламент на съвета (ЕО) №883/2004 г.

Д. С. Ж. е предявил Жалба с вх. № 1012-21-569/09.03.2026 г., /л. 113-114/ срещу Разпореждане № [ЕГН] от 11.02.2026 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което личната му пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/ е изменена в действителен размер, считано от 03.10.2025 г., като е определен размер на пенсията – 535,93 лева и от 01.01.2026 г. – 274,02 евро. В доводите си жалбоподателя излага твърденията, че липсата на кръгъл печат е формален пропуск на работодателя, който е обективно невъзможен да бъде отстранен поради заличаването на дружеството и липсата на правоприемник.

Във връзка с горепосочената жалба е постановено и процесното Решение № 2153-21-118/02.04.2026 г. на Директора на ТД на НОИ С. - град /л. 7/, с което жалбата е оставена без уважение, а разпореждането е потвърдено. В процесното решение административният орган е счел, че осигурителният стаж за периода 01.10.1993 г. – 20.02.1995 г. не следва да бъде зачетен и претенциите на жалбата са неоснователни. Излага мотиви, че представената трудова книжка не отговаря на изискванията на чл. 6 от НТКТС, тъй като липсва задължителният печат. Сочи, че без този реквизит документът губи своята доказателствена сила в административното производство пред длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

Административният орган сочи, че съгласно чл. 5, ал. 10 от КСО, при прекратяване на дейността на осигурител, който няма правоприемник, разплащателните ведомости се предават в НОИ. Твърди, че за дружеството „Екшън и Сие“ ООД такива ведомости не са предадени в архива, което

нрави невъзможно потвърждаването на стажа по реда на чл. 40, ал. 3 от НПОС.

По делото е приобщена като доказателство административната преписка и писмени документи към жалбата.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ – С. град.

Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган – оправомощено длъжностно лице по пенсионното осигуряване към ТП на НОИ – С. град.

Съгласно чл. 99, ал. 1 във връзка с чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждането е издадено от ръководител на пенсионното осигуряване при ТП на НОИ – С. град, който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно чл. 99, ал. 1 във връзка с чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО.

При издаването на оспореното решение не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да са от такова естество, че да са ограничили правото на жалбоподателят да участва в административното производство. Спазена е изискуемата от закона писмена форма, като актът е и надлежно мотивиран по смисъла на чл. 59, ал. 2 АПК. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датиран и подписан, с кореспондиращ на мотивите диспозитив. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

По приложение на материалния закон съдът намира следното:

Съгласно чл. 40, ал. 1 от НПОС, осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец.

Между страните не е налице спор по фактите, по отношение на подаването на Заявление № 2112-21-4640/2025 г. от Д. С. Ж. с искане за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради заболяване (ИОЗ), с приложените изискуемите съгласно чл. 3 от НПОС документи за преценка правото на пенсия и Разпореждане № [ЕГН] от 02.12.2025 г., с което е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/ за 64 % трайно намалена работоспособност от 03.10.2025 г. със срок на инвалидността до 01.10.2026 г. по чл. 74, ал. 1 от КСО.

Спорно по делото е дали органът по пенсионното осигуряване законосъобразно не е зачел за осигурителен стаж и доход периода от 01.10.1993 г. до 20.02.1995 г. при осигурителя „Екшън и Сие“ ООД, поради обстоятелството, че административният орган счита, че стажа в трудовата книжка за процесния период не е заверен, съгласно изискванията на Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж (НТКТС), както и поради липса на подадени данни от осигурителя в регистъра на осигурените лица.

За да отхвърли жалбата директора на ТП на НОИ С. – град се е позовал на чл. 40 ал.1 и 3 от НПОС, определящ въз основа на какви данни става доказването на осигурителния стаж,

приемайки, че в Регистъра за осигурените лица (РОЛ) не се съдържат данни за стажа на жалбоподателят при осигурителя „Екшън и Сие“ ООД за периода от 01.10.1993 г. до 20.02.1995 г., като същият стаж в представеното копие на трудова книжка №1, органа счита, че не е заверен съгласно изискванията на чл. 6 от НТКТС, както и че при извършената проверка е станало ясно, че дружеството е заличено и не се съхраняват разплащателни ведомости.

Съгласно чл. 347 от КТ /в относимата редакция/, трудовата книжка е официален документ, с който се удостоверяват началото и края на трудовото правоотношение, заеманата длъжност, основанията за прекратяване на трудовото правоотношение, продължителността на трудовия стаж на работника, както и други данни и обстоятелства, свързани с неговата трудова дейност.

Съгласно чл. 349, ал. 1 от КТ /в относимата редакция/ в трудовата книжка се вписват следните данни за работника: 1. име и рождена дата; 2. местожителство и адрес; 3. номер на паспорта и единен граждански номер; 4. образование, професия, специалност; 5. заемана длъжност и организационно звено, в което работи; 6. основно трудово възнаграждение; 7. дата на постъпване на работа; 8. дата и основание за прекратяване на трудовото правоотношение (член, алинея, точка и буква от закона); 9. продължителност на времето, което се признава за трудов стаж.

Тълкуването на цитираните разпоредби води до извода, че трудовата книжка се ползва с материална доказателствена сила по отношение на вписаните в нея обстоятелства, когато е надлежно оформена, съгласно изискванията на чл. 349, ал. 1 от КТ. В настоящия случай стажът на жалбоподателя за периода 01.10.1993 г. – 20.02.1995 г. е отразен в ТК № 1 на стр. 6-7 / л.12-15/. Видно от вписванията в нея – посочени са работодателя, длъжността на работника, трудовото възнаграждение, дата на постъпване на работа и дата на прекратяване на трудовия договор, основанията за прекратяване, прослуженото време изчислено на 1 година, 4 месеца, 20 дни, вписано с цифри и словом. В колони 6 и 9 от ТК са положени общо 8 кръгли печата на „Екшън и Сие“ ООД, заедно с подписи на ръководителя. Освен това има още два печата поставени в средата на книжката засягащи и двете страници. Правоъгълният печат в ТК №1 за „Екшън и Сие“ ООД също се установява, заедно с трите необходими подписа.

Съдебният състав намира, че липсата на кръгъл печат непосредствено до продълговатият печат в ТК не опровергава достоверността на съдържанието на вписаното в нея обстоятелство и не представлява нарушение на чл. 6 ал.1 от НТКТС, доколкото наличието на такъв се установява на същата страница (8 пъти) и още два кръгли печата поставени в средата на книжката засягащи и двете страници и правоъгълния печат, на база което съдът намира, че е изпълнено изискването за подпечатването на трудовата книжка с печат на работодателя. Съдебният състав счита, че в случая, трудовата книжка на жалбоподателя съдържа за спорния период всички задължителни реквизити по чл. 349, ал. 1 от КТ /в относимата редакция/, поради което следва да се ползва с материална доказателствена сила за вписаните в нея обстоятелства. От друга страна прекратяването на трудовото правоотношение на жалбоподателят е оформено с подпис на ръководителя на предприятието, който е положен в трудовата книжка. Същата в тази си част материализира изявление, изхождащо от работодателя, което съответства на данните, записани в нея. Поставянето на кръгъл печат на работодателя, не удостоверява волеизявлението му за прекратяване на трудовото правоотношение, а обстоятелството, че същият не е положен върху продълговатия такъв, не сочи на извод, че лицето не е полагало труд за периода от 01.10.1993 г. до 20.02.1995 г. на длъжността "магазинер".

Предвид гореизложеното съдът намира, че стажа за посоченият по-горе период е заверен, съобразно изискванията на чл. 6 ал. 1 от НТКТС, доколкото са налице подписи на главен счетоводител и работодател в ТК № 1. Липсата, съответно непоставянето на съответното място на кръгъл печат, при наличието на такива общо осем на същата страница и два поставени в

средата на книжката засягащи и двете ѝ страници, по-скоро според съда представлява технически пропуск, който не е достатъчно основание да се обори удостоверителната сила на трудовата книжка, съгласно чл. 347 от КТ и чл. 40 ал.1 от НПОС.

Законодателят е предвидил възможност да се извърши проверка в разплащателните ведомости по отношение на трудовия стаж. В хода на административното производство такава проверка е извършена, като е установено, че към момента на извършването ѝ осигурителят не е предал документи, удостоверяващи осигурителен стаж и осигурителен доход в ТП на НОИ С.-град, като не е постъпила и заявка за откриване на приемо-предавателна процедура, съгласно чл. 5, ал. 10 от КСО за приемане и съхраняване на разплащателните ведомости на прекратени осигурители без правопреемник. Това обстоятелство обуславя извод за невъзможност да бъде издадено УП за евентуално удостоверяване на осигурителен стаж за спорния период. Несъхраняването на архива на предприятието поради заличаването му и непредадените документи и ведомости към НОИ не може да се вмени във вина на жалбоподателят и същият да търпи негативни последици от това независимо от неговата воля и възможности обстоятелство.

В процесния казус дори да се приеме, че органите на ТП на НОИ, [населено място] не са имали възможността да се запознаят със съхраняваните при „Екшън и Сие” ООД разплащателни ведомости и така да зачетат претендирания осигурителен стаж, същите е следвало да вземат предвид вписванията в представената от жалбоподателя трудова книжка. Това тяхно задължение произтича от разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от НПОС, според която доказването на осигурителен стаж и доход, става въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с представянето на трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Противно на приетото от административният орган съдът намира, че вписванията в представената жалбоподателя трудова книжка отговарят на изискванията на чл. 6 от НТКТС.

С оглед на изложеното съдебният състав намира, че издаването на оспорените актове на органите на ТП на НОИ, [населено място] са в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъдат отменени, като преписката се върне на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване” при ТП на НОИ, [населено място] с указание за издаване на ново разпореждане, в което периода от 01.10.1993 г. до 20.02.1995 г., през който Д. С. Ж. е полагал труд в „Екшън и Сие” ООД да бъдат зачетени за осигурителен стаж. Воден от горното и на основание чл. 118, ал. 3 КСО, във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 80 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. С. Ж., Решение № 2153-21-118/02.04.2026 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град и Разпореждане № [ЕГН] от 11.02.2026 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, в частта, в която не е зачетен за осигурителен стаж на Д. С. Ж. при осигурителя „Екшън и Сие” ООД за периода 01.10.1993 г. до 20.02.1995 г.

ИЗПРАЩА преписката на длъжностното лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ – С. град за произнасяне по заявлението на Д. С. Ж. за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване при съобразяване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към настоящия съдебен акт.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.